

– дослідити й опрацювати головні наукові роботи філософа; –визначити значення понять «гіперреальність», «симуляція», «симулякр», «неможливого обміну», «втрати соціального», питання «мас» та ін; - розкрити та дослідити описану у роботах філософа його власну філософську теорію знака, символічних об'єктів та комунікації, концепцію, яка розкриває процес походження капіталізму та проблеми «соціалізації».

Методи дослідження. У роботі використано метод системного аналізу та метод логічного узагальнення.

Висновки. У науковій роботі досліджено філософську методологію Ж. Бодрійяра як «гіперкритицизм», «радикальне мислення». Палітра визнання філософських ідей від абсолютного захоплення і визнання «гуру постмодерну», «теоретика суспільства споживання» до оголошення «філософським маргіналом». Досліджено у творчості Ж. Бодрійяра питання, що стосуються засобів масової комунікації та інформації, визначенню їх ролі у формуванні картини світу та громадської думки, що є зараз особливо актуальним. Практичне застосування. Отримані дані важливі для розуміння національно-філософської специфіки французької філософії та сучасних світових наукових тенденцій.

ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНЕ ВЧЕННЯ З. ФРЕЙДА ПРО СВІДОМІСТЬ ТА ПІДСВІДОМІСТЬ

PHILOSOPHICAL-ANTHROPOLOGICAL DOCTRINE OF Z. FREUD OF CONSCIOUSNESS AND SUBCONSCIOUSNESS

Matsytska E. K., Assoc. Prof. Dubinina V. O.

ВДНЗУ “Українська медична стоматологічна академія”

Кафедра філософії і суспільних наук

Свідомість та підсвідомість, як філософсько -антропологічне вчення відіграють величезну роль у психічній і соціальній життєдіяльності людини, формуючи поведінку в залежності від її бажань і мотивів. Залежність і взаємодія «свідомого» та «підсвідомого» була об'єктом вивчення багатьох відомих вчених протягом багатьох десятиліть, зокрема З. Фрейдом. У даній роботі ми розглянемо як взаємодіють ці два аспекти і від чого вони залежать.

Щоб дати відповідь на поставлене перед нами запитання, ми маємо чітко розуміти, що являє собою свідомість та підсвідомість. За З. Фрейдом «Свідомість – це всі сприйняття, які прийшли ззовні, і зсередини – те, що ми називаємо відчуттями та почуттями». Щодо підсвідомості, то З. Фрейд розділяє її на 2 види: «те, що можливо усвідомити», тобто бажання, які ми можемо пояснити і «те, що ми не можемо усвідомити», тобто інстинкти. «Підсвідомість являє собою сексуальні та агресивні інстинкти, які прагнуть до задоволення своїх потреб у зовнішній реальності». Якщо об'єднати ці два аспекти, то ми отримуємо поняття «психіка», що являється основою передумовою психоаналізу.

Взаємодію свідомого і підсвідомого можна уявити наступним чином. З. Фрейд прирівнював «Воно» (підсвідомість) до коня, а «Я» (свідомість) до вершника, який має скорити коня і вести його туди, куди він хоче. Тобто свідомість виконує волю підсвідомості, знаходить шляхи здійснення істинних мотивів та бажань. Але підсвідомість енергія не здатна вільно звільнитися, тому що їй «заважає» надсвідомість. Надсвідомість – це те, що потребує від нас суспільство: потреби, моральні норми і заборони. Вона слугує сумлінням людини, бо впливає на підсвідомість. Тому виникає внутрішній конфлікт між усталеними нормами (надсвідомим) і інстинктами (підсвідомим), який веде до появи у людини різних психічних захворювань.

Це дозволяє зробити висновок, що філософсько - антропологічне вчення про «свідоме» та «підсвідоме» є основними умовами психоаналізу, як профілактики психічних захворювань. Вони є фундаментальними аспектами особистості людини і, разом з «надсвідомим», сприйняттям себе в соціумі.

ЕМОЦІЇ В ДУХОВНОМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ.

EMOTIONS IN THE SPIRITUAL DEVELOPMENT OF PERSONALITY.

Onyshchenko K. S., Assoc. Prof. Dubinina V. O.

ВДНЗУ “Українська медична стоматологічна академія”

Кафедра філософії і суспільних наук

Емоції відіграють важливу роль в житті людини. Різні емоційні переживання, які виникають в процесі активної взаємодії зі світом і іншими людьми, самі починають впливати на характер і успіх тієї чи іншої діяльності.

Діяльність людини, її поведінка завжди зумовлюють появу певних емоцій і почуттів - позитивне або негативне ставлення до неї. Що свідчить - емоції частково ускладнюються, тому що ми не маємо конкретного консенсуального визначення. Якщо емоції - це лише соціально поділені поняття (щасливі, сумні, злісні), які ми використовуємо для опису та організації нашого афективного досвіду, то можна сказати, що емоційні поняття служать саморегульованими та соціально-комунікативними функціями.

Важливо також зазначити, що емоції є гнучкими. Наприклад, у мозку відсутня "модель страху", яка мотивує жорстку схему дії. Натомість, емоції (з однієї точки зору) виникають у взаємодії з більш загальними процесами загального характеру (включаючи екстрарецептивне сприйняття, мову, взаємопроникнення, концептуалізацію, увагу виконавців та основний вплив. Крім того, важливо відзначити, що емоція та пізнання не є відокремленими конструкціями, і це роз'яснює безліч речей.

Думаю, що кожен з нас замислювався над цією темою. І це не лише причина нашого існування,це щось більше,щось неіснуюче. Що для вас час? Що для вас мить, яка пройде лиш раз? Або, що для вас жити заради